

[Peter Duetoft]

Og så har vi påstanden om de sociale ydelser, som er blevet nævnt nogle gange i dag. Nu går den ikke mere på, at EF skal bestemme vores folkepension, nu er det denne overførsel af midler fra Danmark til EF, som vil blive det, der bomber vores socialsystem tilbage. Jeg vil gerne bede udenrigsministeren senere i dag bekræfte over for mig, at det beløb, der er tale om at Danmark skal overføre til Samhørighedsfonden, er 350 mio. kr. om året i 7 år. Det er af størrelsesordenen én promille af den offentlige sektor i Danmark. Det er det, vi taler om, 350 mio. kr., og det er det, Fremskridtspartiet fremstiller, som at man bliver bombet tilbage i det sociale system. Det må være usandhedernes kampagne.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at for CD er dette en prøvesten for, om Danmark og danskerne er ansvarlige og opfatter sig som ansvarlige for, hvad der sker i Europa. Det er et spørgsmål, om vi tror, vi kan trække os tilbage i ensom majestæt, lukke vore døre og leve hyggeligt og rart her, som vi har prøvet før i vor historie. Den 18. maj afgør Danmark, om vi vil være med til at løse Europas problemer, eller om vi vil køre med på frihjul. Vælger vi det første, kan vi bidrage konstruktivt, men vælger vi det sidste, pantsætter vi vores frihed og vores fremtid hos andre og bliver uden nogen indflydelse overhovedet på det, der foregår i Europa. Så kan vi sejle vores egen sø og synes, at vi er åh så suveræne, mens vi i realitetens verden overhovedet intet har at skulle have sagt. Derfor er der i CD ingen diskussion om, at vi siger ja til lovforslagene, og vi anbefaler selvfølgelig et ja ved folkeafstemningen.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Til hr. Peter Duetoft vil jeg sige, at der ikke er tale om, at vi skal sejle vores egen sø, eller hvad det var for nogle andre mærkelige argumenter, hr. Peter Duetoft brugte. Fremskridtspartiet har ikke på noget tidspunkt i denne debat nævnt hverken krumme agurker eller skæve bananer. Og jeg fatter ikke, at hr. Peter Duetoft hele tiden skal bringe debatten ned på et så lavt niveau. Det var et argument, der blev brugt i valgkampen i 1978, da vi havde direkte valg til EF.

Så helt ærligt, hr. Peter Duetoft, lad os nu prøve at føre det lidt up to date. Det, der skete

i 1986, var, at der blev sagt ja til det indre marked og proklameret: Hermed er Unionen død. Jeg behøver vel ikke at sige, hvem det var, der på daværende tidspunkt sagde: Unionen er død. Jeg vil vove den påstand, at i 1992 gav den danske befolkning Unionen dødsstødet, for Unionen var altså ikke helt så død, som det tidligere blev proklameret.

Hr. Peter Duetoft siger: Jamen vi kan garantere! Så er det, jeg spørger: Hvad i alverdens riger og lande er det, CD kan garantere? De kunne garantere i sin tid – de var i hvert fald med til at sige det – at Unionen var død, og de ville ikke acceptere dødsstødet, som Unionen fik den 2. juni 1992.

Så er der argumentet om, at vi ikke skal lade de store spille bold med de små. Jamen helle jøsses da. Skal vi da bare lade os tryne af sted? Det er jo i virkeligheden det, hr. Peter Duetoft siger. Hvis de store gerne vil, skal vi bare sige ja og amen, for ellers bliver vi såmænd nok bare smidt ud. Det sagde hr. Peter Duetoft ikke. Det er første gang, han ikke har sagt, at vi bliver smidt ud, for det ved hr. Peter Duetoft godt at man ikke kan gøre.

Vi skal altså bare lade os tryne og sige ja og amen, for det er dét, de store gerne vil have. Det tror jeg ikke på. Jeg tror på, at de respekterer et selvstændigt land som Danmark, og derfor siger vi nej den 18. maj.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Peter Duetofts forsøg på at talmanipulere, forsøg på at få det til at se ud, som om deltagelsen i EF's politiske union nærmest er noget bare i størrelsesordenen 350 mio. kr., bider vi ikke på. Alene de seneste budgetændringer med den såkaldte Delors-2-pakke betød jo, at Danmarks bidrag til EF steg med næsten 3 mia. kr. om året. Nu kommer der yderligere hundreder af millioner kroner på.

Der er ingen, der i dag ved, hvad omkostningen bliver. Den politiske union med alle de reguleringer, der skal finde sted, er der ingen der kender regningen på. Men man kender stensikkert resultatet, når Danmarks ministre sidder til bords. De siger: Ja, ja og ja. Hver gang man skal købe stemmer i Sydeuropa, er de danske ministre, de danske regeringer, det danske folketingsflertal dér parat til at betale disse milliardbeløb fra Danmark, parat til at flytte velfærd fra Danmark til udlandet.